

[Alfred Jensen.]

land, og jeg tror ikke, det er fordelagtigt med en motorisering af vort forsvar som det, her er foreslået, ej heller fordelagtigt med en udrustning af den karakter, der her er tale om.

Vi har jo set, at motorisering ikke absolut er af det gode. Hellssen, der har overværet krigshandlingerne i Korea, har gennem radioen udtalt, at det viste sig, at det var ikke udelukkende fordelagtigt at have så stærkt motoriserede styrker, som amerikanerne er i besiddelse af. Det viste sig, at disse motoriserede soldater ikke var særlig anvendelige, når de kom i nærheden af bjergene, for så kunne de højst løbe et par hundrede meter; det vil altså sige, at motoriseringen faktisk var en gene; det ville have set helt anderledes ud med styrker, der er vant til at bevæge sig ved egen kraft i terrænet. I den forbindelse må man også tage i betragtning, at sådanne styrker er udstyret med lettere våben og derfor vil være mere mobile.

Jeg er klar over, at ved Danmarks tilslutning til Atlantpagten er der faktisk opstået en trusel for Danmark. Den var der ikke før, men den eksisterer nu, da vi har kædet os militært og politisk til en magt, som er interesseret i at udløse en ny verdenskrig. Dermed er der kommet en alvorlig trusel for Danmark, og denne trusel forøges yderligere ved et militærapparat som det, der foreslås her. Det vil betyde, at Danmark vil blive udsat for de voldsomste krigshandlinger, hvis det kommer til en krig.

Jeg vil gøre opmærksom på, hvilken fare den politik betyder for vort land, og det forekommer mig, at man øger faren yderligere ved at placere mere militær i tætbebyggede områder, end der allerede er placeret der. Det tror jeg kan blive i højeste grad skæbnesvangert ikke alene for de mennesker, der bor i de pågældende områder — det være sig hovedstaden, Aarhus, Aalborg eller andre byer —, men også for det forsvar, man ønsker at opbygge. Man må regne med, at disse militære etableringer og ansamlinger vil blive udsat for angreb, og man må regne med, at en by som København vil blive jævnet med jorden, for så vidt man opretholder disse etableringer der. Ud fra disse betragtninger er jeg tilhænger af, at man fjerner de militære etableringer fra hovedstaden og fra tætbebyggede områder og placerer dem andre steder og dermed afværger noget af den dødelige fare, som faktisk svæver over disse vore byer i tilfælde af en krig. Jeg er vel klar over, at der

findes andre objekter, som kan blive mål i en krig, men det er indlysende, at de militære er de vigtigste og de farligste. Jeg er ikke blind for, at det vil koste mange penge at fjerne disse militære etableringer, men jeg gør opmærksom på, at det vil blive betydeligt billigere, end det vil blive at genopbygge byer som København, Aarhus, Aalborg og Nørresundby, og derfor bør man tage de udgifter, der er forbundet med en sådan overflytning, og gøre sig klart, at det vil betyde ikke alene en lettelse for befolkningen økonomisk, men også en mindskelse af faren for befolkningen i tilfælde af krig.

Jeg kan dårligt tænke mig, at de militære sagkyndige i vort land egentlig regner med, at disse vore mobile styrker tænkes anvendt her i Danmark. Jeg vil tro, at man snarere regner med, at de skal indgå i fælleshæren. Jeg må også forstå, at den beslutning, som mod mit partis stemmer blev vedtaget her i eftermiddags, betyder, at disse styrker stilles til Eisenhowers rådighed. Dermed har vi jo egentlig tilladt, at de skal kæmpe under en stormagtsgenerals øverste ledelse og for denne stormagts interesser. Det vil i virkeligheden sige, at der er tale om et regiment „Nordland“ eller et regiment „Viking“ eller noget i retning af et frikorps, som vi kendte det under den anden verdenskrig. Jeg tror, det er det, man har tænkt sig. Det er jo tydeligt, at det, der foreslås her, kun er et appendiks til det krigssystem, som bygges op af De Forenede Stater i forbindelse med de andre lande indenfor Atlantpagten. Det vil altså sige, at vi har forpligtelse til at levere kanonføde til en sådan krig ved at sende den bedste del af vor ungdom til sådanne operative styrker. Jeg vil ikke tro, at forsvarsministeren eller andre vil stå op på denne talerstol og garantere, at disse operative styrker ikke vil blive anvendt andre steder end her i Danmark. Jeg tror, man vil erkende, at disse styrker lige så vel kan blive anvendt i Tyskland som ved Pyrenæerne.

Jeg vil gerne sige, hvad jeg forøvrigt ofte har sagt, at mit parti er tilhænger af, at vort land skal forsvares, hvis det udsættes for angreb. Derfor har jeg på mit partis vegne adskillige gange udtalt, at vi stiller os positivt til et forsvar, som er et virkeligt forsvar af vort land. Jeg har gang på gang sammen med mine partifæller påpeget, at Atlantpolitikken intet har med forsvaret af Danmark at gøre, og at det militære beredskab, der skabes her, ej heller har noget med et forsvar at gøre.